

Ágoston Istvánné óvodapedagógus méltatása

1978-ban szerezte meg a diplomáját a Szarvasi Óvóképző Főiskolán. Abban az évben augusztus 1-től a II. sz. Általános Iskola dorozsmai óvodájában kezdte meg pályafutását. A csoportjába járó gyermekek többsége halmozottan hátrányos helyzetű nehéz anyagi körülmények között élő családokból került ki. Szívügyének tekintette ezeknek a gyermekeknek a felkarolását, a családok segítségét. 1985-ben került a Garam Utcai Óvodába és nyugdíjazásáig ott dolgozott. 2000–2004-ig tagóvoda-vezető helyettesi feladatokat látott el. Hivatása során mindig a gyerekek és az óvoda érdekeit tartotta szem előtt. Munkájára a pontosság, igényesség, megbízhatóság, innováció volt jellemző. Közösségi feladatokban, rendezvények szervezésében és lebonyolításában elsőként, aktívan vette ki részét. Hivatástudatából adódóan belső igénye volt a megújulásra, a szakmai továbbfejlődésre, szívesen vállalt bemutató foglalkozásokat. Folyamatos szakmai megújulását továbbfejlődését bizonyítja, hogy nyugdíjazását megelőző évben minősült, Pedagógus II. fokozatba. Pedagógiai munkájában alkalmazta az IKT eszközöket, képes volt haladni a technikai fejlődéssel. Számítógépes tudását folyamatosan fejlesztette, melyre belső késztetést is érzett. A drámapedagógiát magas szinten alkalmazta munkájában, szeretett szerepbe lépni, gyerekeket elvarázsolni. A Bozsik program keretein belül foci kupákra is vitte a gyerekeket. Pedagógiai munkájára a folyamatos fejlődés, ötletek kutatása volt jellemző, ahol igyekezett a mai kor gyermeke igényeinek megfelelni. Személyiségéből eredően érzékeny volt a sajátos nevelési igényű gyermekkel való bánásmódra, fejlesztésre, de számára mindig fontos volt az egyéni odafigyelés. Szülőkkel való kapcsolattartására is a korszerűség volt jellemző. Szülői értekezletek alkalmával drámajátékokat is játszott a szülőkkel, és tudatosan készült a csapatépítésre. A szülők mindig tisztelték, szerették. 2006-tól mentorként is tevékenykedett, segítette, támogatta, irányította az óvodapedagógus hallgatókat. Hallgatóinak fejlődését fontosnak tartotta, melyhez mindig biztosította a gyakorlati és elméleti síkon történő tudás átadás mellett, az önmegvalósítást. Ezt a munkáját is nagyfokú szakmai tudás elhivatottság jellemezte. Példát mutatva tette le az óvodapedagógusi magatartás követendő mintáját.

